

Princezno, Jdi Už Spát

Stanislav Hložek

Princezno, jdi už spát

Zní chodbou tón poslední, zhas' velký sál,
pódium uklízejí, žárovka zabliká,
nejsmutnější okamžik - večer končí,
bedny pán zase nakládá.

Mou šatnou půlnoční stín zas obchází,
svůj kostým skládám a vím, zítřek ho vyžehlí.
Ve šňůře aut pojedem nocí domů,
dveře sám tiše otvírám.

Stává tam celá rozechvělá,
překrásná, něžná - skoro žena.
Zamává - žádá audienci,
šeptá - koukni se, to jsem já.

Roztřesená zimou stává tam,
opeřená z hnízda vypadlá.
Zaskočený čmárám na plakát -
ahoj princezno, jdi už spát.

Mé kroky v zákulisí zas utichnou,
útržky lístků smísí s brčky od coca-col,
zametou sál, včerejší potlesk dozní,
v ruce klíč - šatnu zamykám.

Písničky zůstávají, my jdeme dál,
ať tleská přeplněný či poloprázdný sál.
Ve šňůře aut pojedem nocí domů,
dveře sám tiše otvírám.

Stává tam...